

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 65

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 55

3 marca 2012

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2012/C 65/01

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Dz.U. C 58 z 25.2.2012.....

1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2012/C 65/02

Sprawa C-411/11 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 6 lipca 2011 r. w sprawie T-190/11 Altner przeciwko Komisji, wniesione w dniu 29 lipca 2011 r. przez Zdenka Altnera

2

2012/C 65/03

Sprawa C-534/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 20 października 2011 r. — Mehmet Arslan przeciwko Policii ČR, Krajskému ředitelství policie Ústeckého kraje, odboru cizinecké policie

2

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2012/C 65/04	Sprawa C-552/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Mönchengladbach (Niemcy) w dniu 2 listopada 2011 r. — Gisbert Thöne przeciwko MF Global UK Ltd i Frankowi Kucksdorfowi	2
2012/C 65/05	Sprawa C-606/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 28 listopada 2011 r. — Grattan plc przeciwko The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs.....	3
2012/C 65/06	Sprawa C-607/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 28 listopada 2011 r. — ITV Broadcasting Limited i in. przeciwko TV Catch Up Limited	3
2012/C 65/07	Sprawa C-612/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano (Włochy) w dniu 30 listopada 2011 r. — Postępowanie karne przeciwko Vincenzo Veneruso	4
2012/C 65/08	Sprawa C-615/11 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 29 września 2011 r. w sprawie T-442/07, Ryanair Ltd przeciwko Komisji Europejskiej, wspieranej przez Air One SpA, wniesione w dniu 29 listopada 2011 r. przez Komisję Europejską	4
2012/C 65/09	Sprawa C-627/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunia) w dniu 6 grudnia 2011 r. — S.C. „AUGUSTUS” S.R.L. Iași przeciwko Agenția de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit	5
2012/C 65/10	Sprawa C-638/11 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 27 września 2011 r. w sprawie T-199/04 Gul Ahmed przeciwko Radzie Unii Europejskiej wpieranej przez Komisję Europejską wniesione w dniu 12 grudnia 2011 r. przez Radę Unii Europejskiej	5
2012/C 65/11	Sprawa C-646/11 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 27 września 2011 r. w sprawie T-30/03 RENV 3F, dawniej Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 16 grudnia 2011 r. przez 3F, dawniej Specialarbejderforbundet i Danmark (SID)	6
2012/C 65/12	Sprawa C-648/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 19 grudnia 2011 r. — MA, BT, DA przeciwko Secretary of State for the Home Department	6
2012/C 65/13	Sprawa C-653/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 19 grudnia 2011 r. — Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs przeciwko Paulowi Neweyowi prowadzącemu działalność pod nazwą Ocean Finance	6
2012/C 65/14	Sprawa C-655/11 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 6 października 2011 r. w sprawie T-176/10 Seven SpA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory),wniesione w dniu 20 grudnia 2011 r. przez Seven for all mankind LLC	7
2012/C 65/15	Sprawa C-680/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Zjednoczone Królestwo) w dniu 22 grudnia 2011 r. — Anita Chieza przeciwko Secretary of State for Work and Pensions	8

2012/C 65/16	Sprawa C-682/11 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 12 października 2011 r. w sprawie T-149/11 GS Gesellschaft für Umwelt- und Energie-Serviceleistungen mbH przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 27 grudnia 2011 r. przez GS Gesellschaft für Umwelt- und Energie-Serviceleistungen mbH	8
2012/C 65/17	Sprawa C-7/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāta (Republika Łotewska) w dniu 4 stycznia 2012 r. — Nadežda Riežniece przeciwko Zemkopības ministrija (Republika Łotewska), Lauku atbalsta dienests	9
2012/C 65/18	Sprawa C-10/12 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 25 października 2011 r. w sprawie T-192/08 Transnational Company „Kazchrome” AO i ENRC Marketing AG przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 5 stycznia 2012 r. przez Transnational Company „Kazchrome” AO i ENRC Marketing AG	9
2012/C 65/19	Sprawa C-13/12 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 25 października 2011 r. w sprawie T-190/08 Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) i Kuzneckie ferrosplawy OAO (KF) przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 10 stycznia 2012 r. przez Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) i Kuzneckie ferrosplawy OAO (KF)	10
2012/C 65/20	Sprawa C-25/12 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 13 grudnia 2011 r. w sprawie T-510/11 Gino Trevisanato przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 17 stycznia 2012 r. przez Gina Trevisanata	10

Sąd

2012/C 65/21	Sprawa T-260/08: Wyrok Sądu z dnia 24 stycznia 2012 r. — Indo Internacional przeciwko OHIM — Visual (VISUAL MAP) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego VISUAL MAP — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy VISUAL — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))	12
2012/C 65/22	Sprawa T-71/10: Wyrok Sądu z dnia 19 stycznia 2012 r. — Xeda International i Pace International przeciwko Komisji (Środki ochrony roślin — Substancja czynna difenylamina — Niewłączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG — Cofnięcie zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję — Skarga o stwierdzenie nieważności — Legitymacja procesowa — Dopuszczalność — Proporcjonalność — Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy 91/414 — Prawo do obrony — Artykuł 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1095/2007).....	12
2012/C 65/23	Sprawa T-332/10: Wyrok Sądu z dnia 25 stycznia 2012 r. — Viaguara przeciwko OHIM — Pfizer (VIAGUARA) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego VIAGUARA — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy VIAGRA — Czerpanie nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009).....	12

2012/C 65/24	Sprawa T-593/10: Wyrok Sądu z dnia 24 stycznia 2012 r. — El Corte Inglés przeciwko OHIM — Ruan (B) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego B — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy B — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009).....	13
2012/C 65/25	Sprawa T-103/11: Wyrok Sądu z dnia 19 stycznia 2012 r. — Shang przeciwko OHIM (justing) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego justing — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy JUSTING — Zastrzeżenie starszeństwa wcześniejszego krajowego znaku towarowego — Brak podobieństwa oznaczeń — Artykuł 34 rozporządzenia (WE) nr 207/2009).....	13
2012/C 65/26	Sprawa T-636/11: Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2011 r. — Hostel drap przeciwko OHIM — Aznar textil (MY drap)	13
2012/C 65/27	Sprawa T-644/11 P: Odwołanie wniesione w dniu 9 grudnia 2011 r. przez Eugène Emila Kimmana od wyroku wydanego w dniu 29 września 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-74/10 Kimman przeciwko Komisji	14
2012/C 65/28	Sprawa T-645/11 P: Odwołanie wniesione w dniu 9 grudnia 2011 r. przez Michaela Heatha od wyroku wydanego w dniu 29 września 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-121/10 Heath przeciwko EBC	14
2012/C 65/29	Sprawa T-660/11: Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2011 r. — Polytetra przeciwko OHIM — El du Pont de Nemours (POLYTETRAFLON)	15
2012/C 65/30	Sprawa T-663/11: Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2011 r. — Spa Monopole przeciwko OHIM — Royal Mediterranea (THAI SPA)	16
2012/C 65/31	Sprawa T-664/11: Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2011 r. — Spa Monopole przeciwko OHIM — Royal Mediterranea (THAI SPA)	16
2012/C 65/32	Sprawa T-669/11: Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2011 r. — Spirlea i Spirlea przeciwko Komisji	17
2012/C 65/33	Sprawa T-671/11: Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2011 r. — IPK International przeciwko Komisji	18
2012/C 65/34	Sprawa T-673/11: Skarga wniesiona w dniu 29 grudnia 2011 r. — Sigla przeciwko OHIM (VIPS CLUB)	18
2012/C 65/35	Sprawa T-3/12: Skarga wniesiona w dniu 3 stycznia 2012 r. — Kreyenberg przeciwko OHIM — Komisji (MEMBER OF € euro experts)	18
2012/C 65/36	Sprawa T-5/12: Skarga wniesiona w dniu 4 stycznia 2012 r. — BSH Bosch und Siemens Hausgeräte przeciwko OHIM (Wash & Coffee)	19
2012/C 65/37	Sprawa T-14/12: Skarga wniesiona w dniu 10 stycznia 2012 r. — Kazino Parnithas przeciwko Komisji	19

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

*(2012/C 65/01)***Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej**

Dz.U. C 58 z 25.2.2012.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 49 z 18.2.2012.

Dz.U. C 39 z 11.2.2012.

Dz.U. C 32 z 4.2.2012.

Dz.U. C 25 z 28.1.2012.

Dz.U. C 13 z 14.1.2012.

Dz.U. C 6 z 7.1.2012.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 6 lipca 2011 r. w sprawie T-190/11 Altner przeciwko Komisji, wniesione w dniu 29 lipca 2011 r. przez Zdenka Altnera

(Sprawa C-411/11 P)

(2012/C 65/02)

Język postępowania: czeski

Strony

Wnoszący odwołanie: Zdeněk Altner (przedstawiciel: adwokat J. Čapek)

Druha strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 15 grudnia 2011 r. Trybunał (piąta izba) oddalił odwołanie i obciążył Z. Altnera jego własnymi kosztami.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 20 października 2011 r. — Mehmet Arslan przeciwko Policii ČR, Krajskému ředitelství policie Ústeckého kraje, odboru cizinecké policie

(Sprawa C-534/11)

(2012/C 65/03)

Język postępowania: czeski

Sąd krajowy

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mehmet Arslan

Strona pozwana: Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, odbor cizinecké policie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 1 w związku z motywem 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że dyrektywa nie ma zastosowania do obywatela państwa trzeciego, który zwrócił się o udzielenie ochrony międzynarodowej w rozumieniu dyrektywy Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich ⁽²⁾?
- 2) W wypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy należy uchylić środek detencyjny, stosowany wobec cudzoziemca w celu jego wydalenia, jeżeli cudzoziemiec ten zwróci się o ochronę międzynarodową w rozumieniu dyrektywy 2005/85/WE, a brak jest innych przesłanek stosowania wobec niego środka detencyjnego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 348, s. 98.

⁽²⁾ Dz.U. L 326, s. 13.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Mönchengladbach (Niemcy) w dniu 2 listopada 2011 r. — Gisbert Thöne przeciwko MF Global UK Ltd i Frankowi Kucksdorfowi

(Sprawa C-552/11)

(2012/C 65/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Mönchengladbach

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gisbert Thöne

Strona pozwana: MF Global UK Ltd i Frank Kucksdorf

Postanowieniem Trybunału z dnia 8 grudnia 2011 r. sprawa została wykreślona z rejestru Trybunału.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 28 listopada 2011 r. — Grattan plc przeciwko The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-606/11)

(2012/C 65/05)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Grattan plc

Strona pozwana: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Pytania prejudycjalne

Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości uzna, że na pierwsze pytanie przedstawione w sprawie C-591/10 Littlewoods Retail Limited przeciwko The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs należy udzielić odpowiedzi przeczącej:

- 1) Czy wynikające z prawa Unii zasady skuteczności lub równoważności wymagają, aby środek zaradczy umożliwiający zwrot nadpłaty podatku VAT pobranego z naruszeniem prawa UE miał postać pojedynczego środka zaradczego umożliwiającego zwrot zarówno nadpłaconych należności głównych, jak i wartości użytkowej nadpłaconej kwoty lub odsetek?
- 2) Czy w sytuacji, gdy w prawie krajowym istnieją także inne środki zaradcze, okoliczność, że nie są one uregulowane w przepisach krajowych dotyczących występowania z żądaniami zwrotu należności głównych i wnoszenia odwołań od decyzji administracyjnych w przedmiocie tych żądań, stanowi naruszenie zasady skuteczności lub równoważności?
- 3) Czy wymóg, aby strona skarżąca dochodząca zwrotu należności głównych i odsetek zwykłych w ramach jednego postępowania przed Tax Tribunal, musiała, w zakresie dochodzenia innych środków odszkodowawczych wymaganych przez prawo Unii, odnoszących się do zwrotu wartości użytkowej nadpłaconych należności lub odsetek, wszczynać odrębne postępowanie przed High Court, stanowi naruszenie zasady efektywności lub równoważności?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 28 listopada 2011 r. — ITV Broadcasting Limited i in. przeciwko TV Catch Up Limited

(Sprawa C-607/11)

(2012/C 65/06)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: ITV Broadcasting Limited i in.

Strona pozwana: TV Catch Up Limited

Pytania prejudycjalne

W przedmiocie wykładni dyrektywy 2001/29/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym:

- 1) Czy prawo do zezwalania lub zabrania „na jakiejkolwiek publiczne udostępnianie ich utworów, drogą przewodową lub bezprzewodową”, o którym mowa w art. 3 ust. 1 dyrektywy dotyczy przypadku, w którym:
 - (i) autorzy zezwalają na zawarcie swoich utworów w niekodowanym przekazie telewizyjnym nadawanym w ramach sieci naziemnej, który jest przeznaczony do odbioru bądź to na całym terytorium państwa członkowskiego, bądź też na określonym obszarze geograficznym państwa członkowskiego;
 - (ii) osoba trzecia (tj. organizacja niebędąca nadawcą pierwotnym) świadczy usługę polegającą na tym, że poszczególni abonenci w zamierzonym obszarze odbioru przekazu, którzy mogliby zgodnie z prawem odbierać przekaz za pomocą odbiornika telewizyjnego w swoich własnych domach, mogą logować się na serwerze osoby trzeciej oraz odbierać treść przekazu za pomocą sieci internetowej?

Czy odpowiedź na pytanie przedstawione powyżej byłaby inna, jeśli:

- a) serwer osoby trzeciej umożliwia każdemu abonentowi jedynie połączenie „jeden na jeden”, za pomocą którego poszczególni abonenci nawiązują własne połączenie internetowe z serwerem, a każdy pakiet danych przesyłany przez serwer do Internetu adresowany jest wyłącznie do indywidualnego abonenta?

b) usługa osoby trzeciej finansowana jest przez reklamy emitowane w trybie „pre-roll” (tzn. w okresie po załogowaniu się przez abonenta, jednakże przed rozpoczęciem odbierania przez niego treści przekazu) lub „in-skin” (tzn. w ramce oprogramowania umożliwiającego odtwarzanie odebranego programu na należącym do abonenta odtwarzaczu, ale poza obrazem programu), jednakże reklamy zawarte pierwotnie w przekazie przedstawiane są abonentowi w miejscu, w którym zostały zamieszczone w programie przez nadawcę?

c) organizacja biorąca udział [w przekazie]:

(i) świadczy usługę alternatywną względem usługi świadczonej przez pierwotnego nadawcę, bezpośrednio konkurując w ten sposób o widzów z pierwotnym nadawcą, lub

(ii) bezpośrednio konkuruje z pierwotnym nadawcą o dochody z reklam?

(¹) Dz.U. L 167, s. 10

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano (Włochy) w dniu 30 listopada 2011 r. — Postępowanie karne przeciwko Vincenzo Veneruso

(Sprawa C-612/11)

(2012/C 65/07)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Milano

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

Vincenzo Veneruso

Pytania prejudycjalne

Czy w odniesieniu do swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług w sektorze organizowania zakładów na imprezach sportowych art. 43 WE i 49 WE zezwalają na funkcjonowanie uregulowań krajowych ustanawiających monopol oraz system koncesji i zezwoleń, który dla określonej liczby koncesjonariuszy przewiduje:

a) istnienie ogólnej tendencji do ochrony posiadaczy koncesji przyznanych w okresie wcześniejszym, w ramach procedury, która w sposób niezgodny z prawem wykluczała część uczestników rynku;

b) istnienie przepisów, które praktycznie gwarantują utrzymanie pozycji handlowych uzyskanych w wyniku przeprowadzenia

procedury, która w sposób niezgodny z prawem wykluczała część podmiotów (jak na przykład zakaz otwierania przez nowych koncesjonariuszy nowych okienek w określonej odległości od okienek już istniejących); oraz

c) określenie sytuacji prowadzących do utraty koncesji i przypadku zabezpieczeń o znacznej wysokości, między innymi sytuacji, w której koncesjonariusz prowadzi bezpośrednio lub pośrednio działalność transgraniczną w zakresie gier podobnych do tych, które są przedmiotem koncesji?

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 29 września 2011 r. w sprawie T-442/07, Ryanair Ltd przeciwko Komisji Europejskiej, wspieranej przez Air One SpA, wniesione w dniu 29 listopada 2011 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-615/11 P)

(2012/C 65/08)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn, D. Grespan, S. Noë, pełnomocnicy)

Pozostali uczestnicy postępowania: Ryanair Ltd, Air One SpA

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie zwraca się do Trybunału o:

— uchylenie wyroku wydanego przez Sąd (piąta izba) w dniu 29 września 2011 r. w sprawie T-442/07 Ryanair Ltd przeciwko Komisji Europejskiej i podanego do wiadomości Komisji w dniu 30 września 2011 r. w zakresie, w jakim sąd ten stwierdził, że Komisja Wspólnot Europejskich uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy traktatu WE nie wydając decyzji w przedmiocie transferu 100 pracowników Alitalii, o którym mowa była w skierowanym do niej piśmie Ryanair Ltd. z dnia 16 czerwca 2006 r.;

— oddalenie wniosku mającego na celu stwierdzenie beczynności Komisji Wspólnot Europejskich ze względu na to, że instytucja ta bezprawnie nie wydała decyzji w przedmiocie transferu 100 pracowników Alitalii, o którym mowa była w ww. piśmie;

— obciążenie Ryanair Ltd kosztami;

— tytułem żądania ewentualnego,

— przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;

— wydanie w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie domaga się uchylenia zaskarżonego wyroku z następujących powodów:

- błędnej wykładni art. 10 ust. 1 oraz art. 20 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 ⁽¹⁾; jej zdaniem Sąd naruszył prawo ze względu na to, że określił kryteria w przedmiocie ustalenia, czy Komisja posiada informacje dotyczące potencjalnie bezprawnie przyznanej pomocy państwa lub też czy wniesiono do niej skargę w tym przedmiocie;
- błędu w kwalifikacji prawnej pisma Ryanair z dnia 16 czerwca 2006 r.; Sąd doszedł do wniosku, że do Komisji wniesiono skargę lub też dostarczono jej informacji w przedmiocie potencjalnie bezprawnie przyznanej pomocy państwa w postaci pisma z dnia 16 czerwca 2006 r.; zdaniem Komisji w ten sposób Sąd naruszył prawo ze względu na błędną kwalifikację tego pisma;
- naruszenia prawa przy sprawdzaniu przez Sąd, czy Komisja miała obowiązek działania dla celów art. 232 WE w związku z wymogami ustanowionymi w art. 20 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 659/1999.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) Nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunia) w dniu 6 grudnia 2011 r. — S.C. „AUGUSTUS” S.R.L. Iași przeciwko Agenția de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit

(Sprawa C-627/11)

(2012/C 65/09)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Înalta Curte de Casație și Justiție

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: S.C. „AUGUSTUS” S.R.L. Iași

Strona pozwana: Agenția de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni rozporządzeń Rady Unii Europejskiej nr 1260/1999 ⁽¹⁾ i nr 1268/1999 ⁽²⁾ należy dokonywać w ten sposób, że działalność gospodarcza wykonywana przez beneficjentów funduszy SAPARD przyznanych w okresie poprzedzającym przystąpienie Rumunii do Unii Europejskiej musi być prowadzona z poszanowaniem wymogów przewidzianych w

celu ich przyznania, w zgodzie z zasadą efektywności gospodarczej i dochodowości dla beneficjenta, z uwzględnieniem również szczególnego kontekstu lokalnych kłesk żywiołowych, na który się powołano?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych (Dz.U.L 161, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1268/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. w sprawie wspólnotowych środków pomocowych na rzecz działań przedakcesyjnych w dziedzinie rolnictwa oraz rozwoju obszarów wiejskich w państwach Europy Środkowej i Wschodniej ubiegających się o członkostwo w Unii Europejskiej w okresie przedakcesyjnym (Dz.U. L 161, s. 87).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 27 września 2011 r. w sprawie T-199/04 Gul Ahmed przeciwko Radzie Unii Europejskiej wpieranej przez Komisję Europejską wniesione w dniu 12 grudnia 2011 r. przez Radę Unii Europejskiej

(Sprawa C-638/11 P)

(2012/C 65/10)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.-P. Hix, pełnomocnik, G. Berrisch, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Gul Ahmed Textile Mills Ltd, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku (wyroku Sądu z dnia 27 września 2011 r. w sprawie T-199/04 w zakresie w jakim Sąd (i) stwierdził nieważność rozporządzenia (WE) nr 397/2004 ⁽¹⁾ nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz bawełnianej bielizny pościelowej pochodzącej z Pakistanu („zaskarżonego rozporządzenia”) (ii) obciążył Radę własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w pierwszej instancji;
- oddalenie części trzeciej zarzutu piątego podniesionego na poparcie skargi;
- ponowne skierowanie sprawy do Sądu celem rozpoznania skargi w pozostałym zakresie;
- obciążenie strony skarżącej w pierwszej instancji kosztami postępowania poniesionymi w związku z odwołaniem; oraz
- rozstrzygnięcie o kosztach w orzeczeniu kończącym postępowanie przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Rada twierdzi, że Sąd popełnił błąd w ustaleniach, uznając, iż zniesienie wcześniejszych ceł antydumpingowych na przywóz białiny pościelowej pochodzącej z Pakistanu oraz wdrożenie planu ogólnych preferencji taryfowych na rzecz Pakistanu na początku 2002 r. stanowiły „inne czynniki” w rozumieniu art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. W konsekwencji Sąd popełnił błąd w ustaleniach, uznając, że w niniejszej sprawie instytucje naruszyły art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, z uwagi na to, że nie oddzieliły i nie rozróżniły od siebie domniemych szkodliwych skutków tychże czynników.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 397/2004 z dnia 2 marca 2004 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz bawełnianej białiny pościelowej pochodzącej z Pakistanu (Dz. U. L 66, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 27 września 2011 r. w sprawie T-30/03 RENV 3F, dawniej Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 16 grudnia 2011 r. przez 3F, dawniej Specialarbejderforbundet i Danmark (SID)

(Sprawa C-646/11 P)

(2012/C 65/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: 3F, dawniej Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) (przedstawiciele: P. Torbøl, adwokat oraz V. Edwards)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Królestwo Danii

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu w całości,
- wydanie ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi, że zaskarżony wyrok należy uchylić ze względu na to, że:

- Sąd naruszył prawo w zakresie wykładni i zastosowania orzecznictwa dotyczącego oceny czasu trwania wstępnego postępowania wyjaśniającego na podstawie art. 108 ust. 3 TFUE.
- Sąd naruszył prawo w zakresie wykładni i zastosowania orzecznictwa w przedmiocie znaczenia pojęcia „poważnych trudności” oraz ustalenia istnienia wspomnianych trudności.

- Sąd naruszył prawo, gdyż nie udzielił odpowiedzi na zarzut wnoszącego odwołanie dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji; ewentualnie Sąd naruszył prawo ze względu na nieprawidłową wykładnię i zastosowanie orzecznictwa dotyczącego zasady dobrej administracji.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 19 grudnia 2011 r. — MA, BT, DA przeciwko Secretary of State for the Home Department

(Sprawa C-648/11)

(2012/C 65/12)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: MA, BT, DA

Strona pozwana: Secretary of State for the Home Department

Uczestnik: Aire Centre

Pytania prejudycjalne

Które państwo członkowskie jest na podstawie art. 6 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 343/2003 ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (Dz.U. L 50, z dnia 25 lutego 2003 r., s. 1), odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu, w przypadku gdy osoba ubiegająca się o azyl będąca małoletnim pozbawionym opieki, którego żaden członek rodziny nie przebywa zgodnie z prawem w innym państwie członkowskim, złożyła wnioski o udzielenie azylu w więcej niż jednym państwie członkowskim?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 19 grudnia 2011 r. — Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs przeciwko Paulowi Neweyowi prowadzącemu działalność pod nazwą Ocean Finance

(Sprawa C-653/11)

(2012/C 65/13)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Strona pozwana: Paul Newey prowadzący działalność pod nazwą Ocean Finance

Pytania prejudycjalne

- 1) Jaką wagę w okolicznościach takich jak w niniejszej sprawie powinien przykładać sąd krajowy do umów przy określaniu tego, która osoba świadczyła usługi, dla celów podatku VAT? A w szczególności, czy wynikająca z umowy sytuacja prawna ma decydujące znaczenie dla określenia sytuacji w zakresie podatku VAT z tytułu świadczenia usług?
- 2) Jeśli w okolicznościach takich jak w niniejszej sprawie wynikająca z umowy sytuacja prawna nie ma decydującego znaczenia, w jakich okolicznościach sąd krajowy powinien odejść od wynikającej z umowy sytuacji prawnej?
- 3) W szczególności, w jakim stopniu istotne jest w okolicznościach takich jak w niniejszej sprawie:
 - a) czy osoba, która świadczy usługę przewidzianą umową, jest pod pełną kontrolą innej osoby?
 - b) czy wiedza biznesowa, stosunki handlowe i doświadczenie związane są z inną osobą niż ta, która zawiera umowę?
 - c) czy wszystkie lub większość z decydujących elementów usługi świadczone są przez inną osobę niż ta, która zawiera umowę?
 - d) czy wynikające ze świadczenia usług ryzyko handlowe dotyczące strat finansowych oraz nadszarpnięcia reputacji ponosi ktoś inny niż ten, kto zawiera umowę?
 - e) czy osoba świadcząca usługę przewidzianą umową podzleca decydujące elementy konieczne dla świadczenia tej usługi osobie, która ją kontroluje, a ustaleniom umownym w przedmiocie podwykonawstwa brak pewnych cech komercyjnych?
- 4) Czy w okolicznościach takich jak w niniejszej sprawie sąd krajowy powinien odejść od analizy postanowień umownych?
- 5) Jeśli odpowiedź na pytanie 4 jest przecząca, czy skutek podatkowy ustaleń umownych takich jak w niniejszej sprawie stanowi korzyść podatkową, której przyznanie byłoby sprzeczne z celem szóstej dyrektywy⁽¹⁾ w rozumieniu pkt 74–86 wyroku z dnia 21 lutego 2006 r. w sprawie C-255/02 Halifax plc i in. przeciwko Commissioners of Customs and Excise?

- 6) Jeśli odpowiedź na pytanie 5 jest twierdząca, w jaki sposób ustalenia umowne takie jak w niniejszej sprawie powinny być przekwalifikowane?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 6 października 2011 r. w sprawie T-176/10 Seven SpA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 20 grudnia 2011 r. przez Seven for all mankind LLC

(Sprawa C-655/11 P)

(2012/C 65/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Seven for all mankind LLC (przedstawiciel: A. Gautier-Sauvagnac, adwokat)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 6 października 2011 r., doręczonego dnia 7 października 2011 r. (sprawa T-176/10)
- utrzymanie w mocy decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 28 stycznia 2010 r., doręczonej dnia 15 lutego 2010 r. (sprawa R 1514/2008-2)
- obciążenie Seven SpA własnymi kosztami oraz kosztami postępowania poniesionymi przez Seven for All Mankind w ramach niniejszego postępowania i postępowania przed OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie wnosi o uchylenie zaskarżonego wyroku na następujących podstawach:

- po pierwsze, Sąd naruszył przepisy procedury, co doprowadziło do naruszenia interesów wnoszącego odwołanie przy badaniu charakteru odróżniającego słowa SEVEN;
- po drugie, Sąd nie spełnił określonych w utrwalonym orzecznictwie wymogów przy badaniu pojęcia podobieństwa znaków towarowych, o którym mowa w art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 oraz nie uwzględnił wszystkich czynników istotnych w okolicznościach niniejszej sprawy.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Upper Tribunal (Zjednoczone Królestwo) w
dniu 22 grudnia 2011 r. — Anita Chieza przeciwko
Secretary of State for Work and Pensions**

(Sprawa C-680/11)

(2012/C 65/15)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Upper Tribunal

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Anita Chieza

Strona pozwana: Secretary of State for Work and Pensions

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy różnicowane traktowanie ze względu na płeć w ramach systemu zasiłku z tytułu niezdolności do pracy wiąże się nieuchronnie i obiektywnie z różnicą w wieku emerytalnym, wobec czego wchodzi w zakres odstępstwa przewidzianego w art. 7 ust. 1 lit. a) dyrektywy 79/7⁽¹⁾ w okolicznościach, w których strona wnioskująca:
 - a) jest kobietą;
 - b) zachorowuje przed osiągnięciem wieku emerytalnego (który dla kobiet wynosi 60 lat);
 - c) otrzymuje od pracodawcy ustawowy zasiłek chorobowy („statutory sick pay”, zwany dalej „SSP”) przez 28 tygodni, osiągając w międzyczasie wiek emerytalny;
 - d) po osiągnięciu wieku emerytalnego wnioskuje o przyznanie jej krótkookresowego świadczenia z tytułu niezdolności do pracy;
 - e) zapłaciła składki wymagane do nabycia uprawnienia do krótkookresowego świadczenia z tytułu niezdolności do pracy;
 - f) odmówiono jej wypłaty krótkookresowego świadczenia z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ w świetle prawa „okres niezdolności do pracy” rozpoczął się po osiągnięciu wieku emerytalnego (ponieważ przepisy prawa stanowią, że okresu uprawniającego do SSP nie zalicza się do okresu niezdolności do pracy),

ale w których wnioskujący płci męskiej, który zachorowuje wkrótce przed osiągnięciem wieku 60 lat otrzymuje od pracodawcy SSP przez okres 28 tygodni i wnioskuje o przyznanie mu krótkookresowego świadczenia z tytułu niezdolności do pracy w wieku 60 lat, może co do zasady uzyskać krótkookresowe świadczenie z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ

jego okres niezdolności do pracy rozpoczął się przed osiągnięciem wieku emerytalnego, choć po osiągnięciu wieku 60 lat?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 6, s. 24)

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 12 października 2011 r. w sprawie T-149/11 GS Gesellschaft für Umwelt- und Energie-Serviceleistungen mbH przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 27 grudnia 2011 r. przez GS Gesellschaft für Umwelt- und Energie-Serviceleistungen mbH

(Sprawa C-682/11 P)

(2012/C 65/16)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: GS Gesellschaft für Umwelt- und Energie-Serviceleistungen mbH (przedstawiciel: J. Schmidt, adwokat)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 12 października 2011 r. w sprawie T-149/11; żądania sformułowane w pierwszej instancji zostają podtrzymane;
- obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie kwestionuje zasadność orzeczenia Sądu, którym skarga została odrzucona jako niedopuszczalna z powodu braku bezpośredniego oddziaływania na wnoszącego odwołanie.

Wnoszący odwołanie podnosi, że zaskarżone rozporządzenie⁽¹⁾ dotyczy go bezpośrednio. W przekonaniu wnoszącego odwołanie wynika to z faktu, iż już przed przyjęciem rozporządzenia i przed jego wejściem w życie było oczywiste, że odnośne państwa członkowskie skorzystają z przyznanych im w rozporządzeniu uprawnień dyskrecjonalnych faktycznie tylko w jeden sposób. Możliwość podjęcia przez odnośne państwa członkowskie, względnie ich organy, innej decyzji jest więc, w opinii wnoszącego odwołanie, czysto teoretyczna.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1210/2010 z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie weryfikacji autentyczności monet euro oraz postępowania z monetami euro nienadającymi się do obiegu, Dz.U. L 339, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāta (Republika Łotewska) w dniu 4 stycznia 2012 r. — Nadežda Riežniece przeciwko Zemkopības ministrijai (Republika Łotewska), Lauku atbalsta dienests

(Sprawa C-7/12)

(2012/C 65/17)

Język postępowania: łotewski

Sąd krajowy

Augstākās tiesas Senāta.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nadežda Riežniece

Strona pozwana: Zemkopības ministrija (Republika Łotewska), Lauku atbalsta dienests

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/73/WE z dnia 23 września 2002 r. ⁽¹⁾ zmieniającej dyrektywę Rady 76/207/EWG w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy oraz porozumienia ramowego w sprawie urlopu rodzicielskiego, stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 96/34/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. ⁽²⁾ w sprawie porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC należy dokonywać w ten sposób, że pracodawca nie może przeprowadzać jakichkolwiek działań (w szczególności oceny pracownika podczas jego nieobecności), w których następstwie kobieta przebywająca na urlopie rodzicielskim może stracić swoje stanowisko z chwilą powrotu do pracy?
- 2) Czy odpowiedź poprzednie pytanie byłaby odmienna, gdyby przyczyną takiego działania pracodawcy byłby fakt, że wskutek recesji gospodarczej w państwie w całej administracji państwa przeprowadzana jest optymalizacja liczby zatrudnienia i likwidacja stanowisk?
- 3) Czy należy uważać za dyskryminację pośrednią takie przeprowadzenie oceny pracy i osiągnięć skarżącej, które bierze pod uwagę jej ostatnią roczną ocenę wykonywania obowiązków urzędnika i wyniki sprzed urlopu rodzicielskiego, w porównaniu z przeprowadzoną według nowych kryteriów oceną pracy i osiągnięć innych urzędników, którzy nadal byli czynni w służbie (i mieli ponadto możliwość zwiększenia swoich osiągnięć)?

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 25 października 2011 r. w sprawie T-192/08 Transnational Company „Kazchrome” AO i ENRC Marketing AG przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 5 stycznia 2012 r. przez Transnational Company „Kazchrome” AO i ENRC Marketing AG

(Sprawa C-10/12 P)

(2012/C 65/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Transnational Company „Kazchrome” AO i ENRC Marketing AG (przedstawiciele: A. Willems, avocat, S. De Knop, advocate)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Euroalliances

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylene wyroku Sądu z dnia 25 października 2011 r. w zakresie w jakim Sąd nie stwierdził nieważności zaskarżonego rozporządzenia i obciążył wnoszących odwołanie kosztami postępowania;
- wydanie ostatecznego orzeczenia i stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia;
- obciążenie Rady kosztami postępowania odwoławczego oraz kosztami postępowania przed Sądem;
- obciążenie interwenientów kosztami postępowania odwoławczego oraz kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie zarzucają Sądowi:

- błąd prawny polegający na orzeczeniu, że naruszenie przez instytucje art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego ⁽¹⁾ nie było wystarczające do stwierdzenia nieważności zaskarżonego rozporządzenia ⁽²⁾;
- błąd prawny polegający na orzeczeniu, że instytucje nie były zobowiązane do dokonania łącznej oceny szkód wywołanych innymi czynnikami niż przywóz po cenach dumpin-
gowych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 269, s. 15.

⁽²⁾ Dz.U. L 145, s. 4.

— błąd prawny polegający na obciążeniu wnoszących odwołanie kosztami poniesionymi przez Radę i Euroalliances.

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56, s. 1).
- (²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 172/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz żelazokrzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Egiptu, Kazachstanu, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i Rosji (Dz.U. L 55, s. 6).

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 25 października 2011 r. w sprawie T-190/08 Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) i Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 10 stycznia 2012 r. przez Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) i Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF)

(Sprawa C-13/12 P)

(2012/C 65/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) i Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) (przedstawiciele: P. Vander Schueren, advocate, N. Mizulin, solicitor)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uznanie odwołania za zasadne i uchylenie zaskarżonego wyroku w całości, w tym w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach;
- wydanie ostatecznego orzeczenia w sprawie zgodnie z art. 61 statutu Trybunału Sprawiedliwości i stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia (¹) w zakresie dotyczącym wnoszących odwołanie;
- obciążenie Rady kosztami poniesionymi przez wnoszących odwołanie w pierwszej instancji oraz w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania do Trybunału Sprawiedliwości wnoszący je podnoszą następujące argumenty:

Wnoszący odwołanie twierdzą, że Sąd (i) wypaczył oczywiste znaczenie właściwych dowodów, a w każdym razie nie

uzasadnił odpowiednio swojego rozstrzygnięcia w odniesieniu do konstrukcji ceny eksportowej w oparciu o marżę zysku.

Wnoszący twierdzą również, że Sąd (ii) popełnił błąd prawny, uznając, iż układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między UE a BJRM daje podstawy do zgodnej z prawem dyskryminacji wnoszących odwołanie; (iii) popełnił błąd prawny w ocenie zobowiązań wynikających z art. 6 ust. 7 i art. 8 ust. 4 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego (²) oraz w wykładni prawa do obrony; (iv) popełnił błąd prawny w ocenie gwarancji proceduralnych oraz wynikających stąd obowiązków instytucji w kontekście administracyjnych postępowań antydumpingowych; (v) wypaczył oczywiste znaczenie okoliczności faktycznych w odniesieniu do zobowiązania zaproponowanego przez wnoszących odwołanie oraz zobowiązania proponowanego przez innego producenta, dochodząc w tym zakresie do błędnych wniosków podważających zgodność z prawem zaskarżonego wyroku.

Wnoszący odwołanie twierdzą wreszcie, że Sąd (vi) błędnie zinterpretował art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego oraz metodologię określania rzeczywistej szkody dla przemysłu Unii w sprawach antydumpingowych; (vii) błędnie zinterpretował związek przyczynowy w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego; (viii) popełnił błąd w ocenie zobowiązania instytucji do uzasadnienia decyzji w zakresie określenia szkody w sprawach antydumpingowych.

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 172/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz żelazokrzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Egiptu, Kazachstanu, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i Rosji (Dz.U. L 55, s. 6).
- (²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56, s.1).

Odwołanie od postanowienia Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 13 grudnia 2011 r. w sprawie T-510/11 Gino Trevisanato przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 17 stycznia 2012 r. przez Gina Trevisanata

(Sprawa C-25/12 P)

(2012/C 65/20)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Gino Trevisanato (przedstawiciel: adwokat L. Sulfaro)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- stwierdzenie całkowitej nieważności postanowienia siódmej izby Sądu z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie T-510/11 oraz uznanie dopuszczalności i właściwości Sądu do orzekania w przedmiocie skargi na bezczynność wniesionej w dniu 29 września 2011 r. przez wnoszącego odwołanie w stosunku do Komisji Europejskiej zgodnie z art. 265 ust. 3 TFUE;
- w konsekwencji uwzględnienia powyższych żądań, tytułem żądania głównego orzeczenie co do istoty w przedmiocie skargi oraz obciążenie kosztami postępowania strony przegrywającej lub tytułem ewentualnym przekazanie skargi do Sądu aby wydał on stosowne orzeczenie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swego odwołania, wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty

Wnoszący odwołanie twierdzi przede wszystkim, iż postanowienie jest obarczone poważnym błędem dotyczącym okoliczności faktycznych z uwagi na wypaczenie jego żądania. Wnoszący odwołanie nie żądał bowiem od Sądu aby ten stwierdził bezprawność braku zajęcia przez Komisję stanowiska w drodze wydania uzasadnionej opinii w rozumieniu art. 258 TFUE w przedmiocie niewłaściwej transpozycji do włoskiego porządku prawnego dyrektywy nr 98/59/WE w sprawie zwol-

nień grupowych, jak założono w postanowieniu. Wnoszący odwołanie żądał natomiast, aby Sąd stwierdził bezprawność bezczynności Komisji w zakresie leżącego w jej kompetencjach określenia i powiadomienia wnoszącego odwołanie o prawnie wiążącym stanowisku w przedmiocie wniosku, który — po 4 latach od skargi — został ponownie złożony w dniu 11 lipca 2011 r. i który dotyczył kwestii tego czy pracownicy pełniący funkcje kierownicze we Włoszech mają prawo korzystać z ochrony na mocy dyrektywy 98/59/WE ⁽¹⁾ w sprawie zwolnień grupowych, którego to prawa włoskie sądy odmówiły wnoszącemu odwołanie objętemu zwolnieniem takiego rodzaju dokonanym przez IBM we Włoszech.

Następnie Sąd błędnie uznał, iż nie miał właściwości opierając się na orzecznictwie wynikającym z postanowienia Trybunału z dnia 26 października 1995 r. w sprawach połączonych C-199/94 P i C-200/94 P, *Pevasa i Inpesca*. Orzecznictwo to nie ma znaczenia w niniejszym przypadku ze względu na okoliczności faktyczne istotnie różniące się od okoliczności leżących u podstaw rzeczonego postanowienia.

Wreszcie Sąd naruszył regulamin postępowania przed nim i art. 47 Karty praw podstawowych nie doręczając skargi stronie przeciwnej i nie publikując w Dzienniku Urzędowym streszczenia skargi oraz nie konsultując rzecznika generalnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 225, s. 16.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 24 stycznia 2012 r. — Indo Internacional przeciwko OHIM — Visual (VISUAL MAP)(Sprawa T-260/08) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego VISUAL MAP — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy VISUAL — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2012/C 65/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Indo Internacional, SA (Sant Cugat del Vallès, Hiszpania) (przedstawiciele: początkowo X. Fàbrega Sabaté i M. Curell Aguilà, następnie M. Curell Aguilà i J. Güell Serra, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: A. Pohlmann i R. Manea, pełnomocnicy)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również: Visual SA (Saint-Apollinaire, Francja)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 kwietnia 2008 r. (sprawa R 700/2007-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Visual SA a Indo Internacional, SA.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Indo Internacional, SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 30.8.2008.**Wyrok Sądu z dnia 19 stycznia 2012 r. — Xeda International i Pace International przeciwko Komisji**(Sprawa T-71/10) ⁽¹⁾

(Środki ochrony roślin — Substancja czynna difenyloamina — Niewłączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG — Cofnięcie zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję — Skarga o stwierdzenie nieważności — Legitymacja procesowa — Dopuszczalność — Proporcjonalność — Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy 91/414 — Prawo do obrony — Artykuł 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1095/2007)

(2012/C 65/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Xeda International SA (Saint-Andiol, Francja); i Pace International LLC (Seattle, Waszyngton, Stany Zjedno-

zione) (przedstawiciele: C. Mereu, K. Van Maldegem, adwokaci, i P. Sellar, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Bianchi i L. Parpala, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata J. Stuycka)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2009/859/WE z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącej niewłączenia difenyloaminy do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję (Dz.U. L 314, s. 79).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Xeda International SA i Pace International LLC pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską, w tym koszty związane z postępowaniami w przedmiocie środka tymczasowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 100 z 17.4.2010.**Wyrok Sądu z dnia 25 stycznia 2012 r. — Viaguara przeciwko OHIM — Pfizer (VIAGUARA)**(Sprawa T-332/10) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego VIAGUARA — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy VIAGRA — Czerpanie nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 65/23)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Viaguara S.A. (Warszawa, Polska) (przedstawiciele: R. Skubisz, M. Mazurek i J. Dudzik, radcowie prawni)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: K. Zajfert, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Pfizer Inc. (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: początkowo M. Hawkins, solicitor, oraz adwokaci V. von Bomhard i A. Renck, a następnie V. von Bomhard, A. Renck oraz M. Fowler, solicitor)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 20 maja 2010 r. (sprawa R 946/2009-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Pfizer Inc. a Viaguara S.A.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Viaguara S.A. zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

Wyrok Sądu z dnia 24 stycznia 2012 r. — El Corte Inglés przeciwko OHIM — Ruan (B)

(Sprawa T-593/10) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego B — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy B — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 65/24)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: El Corte Inglés, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J.L. Rivas Zurdo i E. Seijo Veiguela)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również: Jian Min Ruan (Mem Martins, Portugalia)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 października 2010 r. (sprawa R 576/2010-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między El Corte Inglés, SA a Jian Min Ruan.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) El Corte Inglés, SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 80 z 12.3.2011.

Wyrok Sądu z dnia 19 stycznia 2012 r. — Shang przeciwko OHIM (justing)

(Sprawa T-103/11) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego justing — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy JUSTING — Zastrzeżenie starszeństwa wcześniejszego krajowego znaku towarowego — Brak podobieństwa oznaczeń — Artykuł 34 rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 65/25)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Tiantian Shang (Rzym, Włochy) (przedstawiciel: A. Salerni, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Mannucci, pełnomocnik).

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 14 grudnia 2010 r. (sprawa R 1388/2010-2), dotyczącą zastrzeżenia starszeństwa graficznego krajowego znaku towarowego JUSTING należącego do Tiantiany Shang.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Tiantian Shang zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 113 z 9.4.2011.

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2011 r. — Hostel drap przeciwko OHIM — Aznar textil (MY drap)

(Sprawa T-636/11)

(2012/C 65/26)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Hostel drap, SL (Monistrol de Montserrat, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat C. Prat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Aznar textil, SL (Paterna, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 26 września 2011 r. w sprawie R 2127/2010-2;
- oddalenie sprzeciwu;
- przekazanie sprawy OHIM w celu zarejestrowania zgłoszonego znaku towarowego dla wszystkich wskazanych klas;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „MY drap” dla towarów z klas 16, 21 i 24.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Aznar textil, SL

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: mający renomę graficzny wspólnotowy znak towarowy „BON DRAP” dla towarów z klas 23, 24 i 26.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009, tego względu, że kolidujące ze sobą znaki nie są podobne i nie istnieje w odniesieniu do nich prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Odwołanie wniesione w dniu 9 grudnia 2011 r. przez Eugène Emila Kimmana od wyroku wydanego w dniu 29 września 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-74/10 Kimman przeciwko Komisji

(Sprawa T-644/11 P)

(2012/C 65/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Eugène Emile Kimman (Overijse, Belgia) (przedstawiciel: adwokaci L. Levi i M. Vandenbussche)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej z dnia 29 września 2011 r. w sprawie F-74/10;
- w konsekwencji, uwzględnienie żądań przedstawionych przez wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji i co za tym idzie,
 - stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny skarżącego za 2008 r.;
 - obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania w obydwu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 6 ust. 8 załącznika I do ogólnych przepisów wykonawczych odnoszących się do art. 43 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, przeinaczenia elementów zawartych w aktach sprawy a także naruszenia kontroli oczywistego błędu w ocenie w ramach analizy przeprowadzonej przez SSP w

przedmiocie zarzutu dotyczącego nie wzięcia pod uwagę przez oceniającego opinii grupy ad hoc.

- 2) Zarzut drugi dotyczący przeinaczenia informacji zawartych w aktach sprawy i naruszenia reguł ciężaru dowodzenia oraz naruszenia przez SSP obowiązku uzasadnienia w ramach analizy zarzutu dotyczącego nieprawidłowości w postępowaniu odwoławczym i braku uzasadnienia sprawozdania z oceny zaskarżonego w pierwszej instancji.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia kontroli obowiązku uzasadnienia i oczywistego błędu w ocenie a także naruszenia art. 4 ust. 6 ogólnych przepisów wykonawczych odnoszących się do art. 45 regulaminu pracowniczego urzędników UE w ramach analizy przez SSP zarzutu dotyczącego nie wzięcia pod uwagę pracy wykonanej przez wnoszącego odwołanie w interesie instytucji.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący przeinaczenia informacji zawartych w aktach sprawy i nienależytej interpretacji reguł ciężaru dowodzenia oraz kontroli oczywistego błędu w ocenie w ramach analizy przez SSP zarzutu dotyczącego konkluzji oceniającego w przedmiocie tego czy wnoszący odwołanie zastosował się do próbnej reorganizacji służby od 2008 r.

Odwołanie wniesione w dniu 9 grudnia 2011 r. przez Michaela Heatha od wyroku wydanego w dniu 29 września 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-121/10 Heath przeciwko EBC

(Sprawa T-645/11 P)

(2012/C 65/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Michael Heath (Southampton, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i M. Vandenbussche)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Centralny (EBC)

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej z dnia 29 września 2011 r. w sprawie F-121/10;
- w konsekwencji, uwzględnienie żądań wnoszącego odwołanie, przedstawionych w pierwszej instancji, a tym samym:
 - stwierdzenie nieważności rozliczenia wynagrodzenia za styczeń 2010 r. oraz za kolejne miesiące w związku z tym, że zastosowano w nich podwyżkę emerytury o 0,6% celem zastosowania podwyżki o 2,1% obliczonej zgodnie z prawidłowym GSA [General Salary Adjustment];

- o ile zajdzie taka potrzeba, stwierdzenie nieważności decyzji, odpowiednio z dnia 11 maja 2010 r. i z dnia 9 września 2010 r., w sprawie oddalenia wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy i zażaleń złożonych przez wnoszącego odwołanie;
- zobowiązanie strony pozwanej do zapłaty różnicy pomiędzy podwyżką emerytury o 0,6%, przyznaną wnoszącemu odwołanie z naruszeniem prawa poczynsz od stycznia 2010 r., a podwyżką o 2,1%, do której miał prawo, czyli do podwyżki wynagrodzenia o 1,5 % miesięcznie, poczynsz od stycznia 2010 r. Kwoty te powinny zostać podwyższone o odsetki od dnia wymagalności do dnia rzeczywistej wypłaty, obliczone według stawki ustalonej przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji refinansowania, mającej zastosowanie w odnośnym okresie, powiększonej o 2 punkty;
- zasądzenie od strony pozwanej 5 000 EUR celem naprawienia poniesionej przez wnoszącego odwołanie szkody, wynikającej z utraty siły nabywczej;
- zasądzenie od strony pozwanej 5 000 EUR, która to kwota została oszacowana *ex aequo et bono*, celem zadośćuczynienia krzywdzie;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa, błędnej wykładni pojęcia aktu niekorzystnego oraz naruszenia zasady pewności prawa.
- 2) Zarzuty drugi i trzeci dotyczące błędnej kontroli oczywistego błędu w ocenie, przeinaczenia faktów wynikających z akt sprawy oraz naruszenie: obowiązku uzasadnienia, art. 17 ust. 7 załącznika III do warunków zatrudnienia a także zasad dotyczących ciężaru dowodu podczas dokonywanej przez SSP kontroli zgodności z prawem opinii aktuarności oraz zgodności z prawem jej treści.
- 3) Zarzut czwarty dotyczący przeinaczenia faktów wynikających z akt sprawy oraz naruszenia obowiązku uzasadnienia i prawa do obrony, ponieważ SSP w ogóle nie zbadał tego, czy działania aktuarności EBC zatrudnionego do dnia 31 października 2009 r. były prawidłowe po dniu 1 listopada 2009 r.

- 4) Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 48 warunków zatrudnienia, jak również naruszenia swobody stowarzyszania się oraz podstawowego prawa do rokowań zbiorowych, chronionych między innymi na mocy art. 11 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC) i na mocy art. 28 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ SSP stwierdził, że „skarżący nie może zarzucać EBC, że ten nie przeprowadził konsultacji z komitetem pracowniczym przed ustaleniem waloryzacji emerytur za 2010 r.”.

Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2011 r. — Polytetra przeciwko OHIM — EI du Pont de Nemours (POLYTETRAFLON)

(Sprawa T-660/11)

(2012/C 65/29)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Polytetra GmbH (Mönchengladbach, Niemcy)
(przedstawiciel: adwokat R. Schiffer)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą był również: EI du Pont de Nemours and Company (Wilmington, Stany Zjednoczone)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 września 2011 r. w sprawie R 2005/2010-1; i
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „POLYTETRAFLON” dla towarów i usług z klas 1, 11, 17 i 40 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 6131015

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: EI du Pont de Nemours and Company

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy „TEFLON” nr 432120 obejmujący między innymi towary i usługi z klas 1, 11, 17 i 40

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie zaskarżonej decyzji oraz odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b, art. 15 ust. 1 oraz art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie przyjęła, że istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku zgłoszonego znaku towarowego i wcześniejszego znaku towarowego oraz że udowodniono rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2011 r. — Spa Monopole przeciwko OHIM — Royal Mediterranea (THAI SPA)

(Sprawa T-663/11)

(2012/C 65/30)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci L. De Brouwer, E. Cornu i E. De Gryse)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Royal Mediterranea, SA (Madryt, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 20 października 2011 r. w sprawie R 1238/2010-4;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Royal Mediterranea, SA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy zawierający element słowny „THAI SPA” dla towarów i usług należących do klas 16, 41 i 43

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowane dla Beneluksu słowne znaki towarowe „SPA” i „Les Thermes de Spa” dla towarów i usług z klas 32 i 42 (obecnie klasa 44)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w zakresie, w jakim Izba Odwoławcza nie uznała, że istnieje podobieństwo między „usługami restauracyjnymi (żywieniowymi)” objętymi klasą 43 w ramach zgłoszonego znaku towarowego a „wodami mineralnymi i gazowanymi oraz innymi napojami bezalkoholowymi; syropami i preparatami do produkcji napojów” objętymi słownym znakiem towarowym „SPA” zarejestrowanym dla Beneluksu; naruszenie art. 8 ust. 5 wskazanego rozporządzenia nr 207/2009 w zakresie, w jakim Czwarta Izba Odwoławcza nie uznała istnienia „związku” między znakami towarowymi „SPA” w klasie 32 i „THAI SPA” w klasie 43; oraz naruszenie prawa do obrony i art. 75 wskazanego rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2011 r. — Spa Monopole przeciwko OHIM — Royal Mediterranea (THAI SPA)

(Sprawa T-664/11)

(2012/C 65/31)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci L. De Brouwer, E. Cornu i E. De Gryse)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Royal Mediterranea, SA (Madryt, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 20 października 2011 r. w sprawie R 1976/2010-4;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Royal Mediterranea, SA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „THAI SPA” dla towarów i usług należących do klas 16, 41 i 43

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowane dla Beneluksu słowne znaki towarowe „SPA” i „Les Thermes de Spa” dla towarów i usług z klas 32 i 42 (obecnie klasa 44)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w zakresie, w jakim Izba Odwoławcza nie uznała, że istnieje podobieństwo między „usługami restauracyjnymi (żywieniowymi)” objętymi klasą 43 w ramach zgłoszonego znaku towarowego a „wodami mineralnymi i gazowanymi oraz innymi napojami bezalkoholowymi; syropami i preparatami do produkcji napojów” objętymi słownym znakiem towarowym „SPA” zarejestrowanym dla Beneluksu; naruszenie art. 8 ust. 5 wskazanego rozporządzenia nr 207/2009 w zakresie, w jakim Czwarta Izba Odwoławcza nie uznała istnienia „związku” między znakami towarowymi „SPA” w klasie 32 i „THAI SPA” w klasie 43; oraz naruszenie prawa do obrony i art. 75 wskazanego rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2011 r. — Spirlea i Spirlea przeciwko Komisji

(Sprawa T-669/11)

(2012/C 65/32)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Darius Nicolai Spirlea (Cappezzano Piamore, Włochy) i Mihaela Spirlea (Cappezzano Piamore) (przedstawiciele: adwokaci V. Foerster i T. Pahl)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- przyjęcie pisma jako skargi opartej na art. 263 TFUE;
- uznanie skargi za dopuszczalną oraz
- uznanie skargi za zasadną i stwierdzenie w związku z tym, że Komisja dopuściła się istotnych naruszeń postępowania i innych materialnych naruszeń prawa;
- na tej podstawie stwierdzenie nieważności decyzji sekretariatu generalnego Komisji z dnia 9 listopada 2011 r. (SG.B.5/MKu/rc-Ares[2011]);
- obciążenie kosztami Komisji Europejskiej

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący braku dochowania kolejności badania na podstawie rozporządzenia nr 1049/2001 ⁽¹⁾
 - Skarżący podnoszą w tym względzie, że pozwani naruszyli obowiązek badania na podstawie art. 4 ust. 4 rozporządzenia nr 1049/2001 i kolejność badania, która jest w sposób wiążący określona w tym rozporządzeniu.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady równości środków

- Skarżący podnoszą w tym zakresie, że państwo członkowskie, o którym mowa zostało poinformowane o uzasadnieniu podniesionym przez nich na poparcie ich wniosku o dostęp do żadanego dokumentu, podczas gdy zaskarżona decyzja zawiera jedynie ogólne twierdzenia dotyczące treści i odpowiedzi władz niemieckich

- 3) Zarzut trzeci dotyczący prawa skarżących do bycia wysłuchanym

- Skarżący podnoszą w tym względzie, że pozwana nie doręczyła im odpowiedzi władz niemieckich, i że nie mogli się oni ustosunkować do zasadności sprzeciwu państwa członkowskiego przy uwzględnieniu wyjątków koniecznych w tym celu, przewidzianych w art. 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1049/2001.

- 4) Zarzut czwarty dotyczący braku oddalenia przez Komisję wyjątku drugiego

- Zdaniem skarżących pozwana naruszyła ciążący na niej obowiązek oddalenia wyjątku drugiego podniesionego przez władze niemieckie [art. 4 ust. 1 lit. a) tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001.

- 5) Zarzut piąty dotyczący braku wskazania dokumentu zażądanego przez skarżących

- Skarżący podnoszą, że pozwana naruszyła obowiązek dokładnego wskazania dokumentu, w przypadku którego odmówiono dostępu, w zakresie dotyczącym jego wielkości oraz autora.

- 6) Zarzut szósty dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym w postępowaniu konsultacji

- Skarżący podnoszą w tym względzie, że na podstawie motywu drugiego rozporządzenia nr 1049/2001 pozwana nie miała prawa zaniechać udostępnienia możliwości wniosku o konsultację skierowanego do władz niemieckich. Podnoszą oni również, że nie została im przekazana odpowiedź władz niemieckich.

- 7) Zarzut siódmy dotyczący bezprawnego zastosowania art. 4 ust. 5 rozporządzenia nr 1049/2001

- Skarżące podnoszą w tym względzie, że Komisja rozszerzyła zakres stosowania art. 4 ust. 5 rozporządzenia nr 1049/2001 na „władze niemieckie” i dopuściła się rażących błędów w ocenie przy badaniu i uzasadnieniu okoliczności wskazanej w art. 4 ust. 5 rozporządzenia nr 1049/2001.

8) Zarzut ósmy dotyczący braku konkretnego badania art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001

— Skarżące podnoszą w tym względzie, że Komisja nie uwzględniła prawa do częściowego dostępu do dokumentów na podstawie art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001 dokonując automatycznej kwalifikacji dokumentu w ramach art. 4 ust. 2 wskazanego rozporządzenia.

9) Zarzut dziewiąty dotyczący istnienia nadrzędnego interesu publicznego w udostępnieniu (art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001).

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2011 r. — IPK International przeciwko Komisji

(Sprawa T-671/11)

(2012/C 65/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: C. Pitschas, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 14 października 2011 r. (ENTR/R1/HHO/lsa — entr.r.1[2011] 1183091) w zakresie, w jakim stronie skarżącej przyznano w niej odsetki jedynie w wysokości 158 618,27 EUR;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi, że strona pozwana naruszyła art. 266 TFUE poprzez błędne obliczenie odsetek odszkodowawczych i odsetek za zwłokę należnych na mocy wyroku Sądu z dnia 15 kwietnia 2011 r. w sprawie T-297/05 IPK International przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 29 grudnia 2011 r. — Sigla przeciwko OHIM (VIPS CLUB)

(Sprawa T-673/11)

(2012/C 65/34)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Sigla (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat E. Armijo Chávarri)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie, że skarga wraz z załączonymi dokumentami została złożona; stwierdzenie, że skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 października 2011 r. w sprawie R 641/2011-1 została wniesiona w terminie i z zachowaniem wymogów formalnych; oraz, po przeprowadzeniu postępowania, wydanie wyroku stwierdzającego nieważność tej decyzji i wyraźnie obciążającego OHOM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „VIPS CLUB” dla towarów i usług z klas 29, 30 i 43.

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia.

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009, ponieważ zgłaszany znak towarowy nie jest opisowy i ma charakter odróżniający.

Skarga wniesiona w dniu 3 stycznia 2012 r. — Kreyenberg przeciwko OHIM — Komisji (MEMBER OF € euro experts)

(Sprawa T-3/12)

(2012/C 65/35)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Heinrich Kreyenberg (Ratingen, Niemcy) (przedstawiciel: J. Krenz, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 5 października 2011 r. w sprawie R 1804/2010-2 oraz

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „MEMBER OF € euro experts” dla towarów z klas 9, 16, 35, 36, 39, 41, 42, 44 i 45.

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: skarżący

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Komisja Europejska

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: naruszenie art. 52 ust. 1 lit. a) w zw. z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009 ze względu na podnoszoną możliwość wprowadzenia w błąd odnośnie do jakości towarów i usług objętych znakiem towarowym. Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. h) rozporządzenia nr 207/2009 ze względu na podnoszone ujawnienie w znaku towarowym imitacji — z punktu widzenia heraldycznego — flagi europejskiej złożonej w WIPO (okólnik nr 3556) zgodnie z art. 6 ter Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej. Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. i) rozporządzenia nr 207/2009 ze względu na zmonopolizowanie przez znak towarowy skarżącego symbolu „€”, którego przedstawienie graficzne jest ustalone w komunikacie Komisji COM(97) 418 wersja ostateczna.

Decyzja Wydziału Unieważnień: oddalenie wniosku o unieważnienie.

Decyzja Izby Odwoławczej: odwołanie zostało uwzględnione.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. i) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ brak jest niezbędnego dla zastosowania tego przepisu odtworzenia w identyczny sposób oficjalnego oznaczenia „€” oraz, subsydiarnie i w każdym razie, ponieważ warunki dotyczące odstępstw z art. 6 ter ust. 1 lit. c) Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej zostały spełnione, gdyż odbiorcy nie wychodzą z założenia istnienia związku między graficznym znakiem towarowym skarżącego a europejską unią walutową (lub Unią europejską). Subsidiarnie — naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) i lit. g) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ we wniosku o unieważnienie Komisja Europejska wprost powołała się na art. 7 ust. 1 lit. c), w związku z czym można jedynie przyjąć, że chodzi tu o błędne zredagowanie wniosku, a powołanie się na art. 7 ust. 1 lit. g), które miało miejsce dopiero na etapie postępowania odwoławczego, należy uznać za spóźnione i niedopuszczalne.

Skarga wniesiona w dniu 4 stycznia 2012 r. — BSH Bosch und Siemens Hausgeräte przeciwko OHIM (Wash & Coffee)

(Sprawa T-5/12)

(2012/C 65/36)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: BSH Bosch und Siemens Hausger (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Biagosch)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 7 listopada 2011 r. w sprawie R-992/2011-4 oraz decyzji jego wydziału „znaki towarowe” z dnia 11 marca 2011 r. w przedmiocie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego CTM 9094459, w zakresie w jakim zgłoszenie zostało odrzucone;

— obciążenie OHIM całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Wash & Coffee” dla towarów i usług należących do klas 25, 37 i 43.

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ OHIM nie przeprowadził należytej analizy stanu faktycznego, stanowiącego oparcie dla jego decyzji oraz naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, gdyż zgłoszony znak towarowy ma charakter odróżniający.

Skarga wniesiona w dniu 10 stycznia 2012 r. — Kazino Parnithas przeciwko Komisji

(Sprawa T-14/12)

(2012/C 65/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Skarżące: Elliniko Kazino Parnithas AE (Maroussi, Grecja) (przedstawiciele: F. Carlin, Barrister i adwokaci N. Niejahr, Q. Azau, F. Spyropoulos, I. Dryllerakis i K. Spyropoulos)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 24 maja 2011 r. w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Grecję na rzecz niektórych kasyn w Grecji [środek pomocy państwa C 16/10 (ex NN 22/10, ex CP 318/09)] (Dz.U. 2011 L 285, s. 25);

— tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie w jakim dotyczy strony skarżącej.

- tytułem dalszego żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie w jakim nakazuje ona stronie skarżącej odzyskanie otrzymanych kwot pomocy oraz
- obciążenie strony pozwanej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argument

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, w ramach którego strona skarżąca twierdzi, że strona pozwana naruszyła art. 107 ust. 1 TFUE, stwierdzając, że analizowany środek stanowi pomoc państwa, ponieważ:
 - strona skarżąca odniosła korzyść gospodarczą w postaci „dyskryminacji podatkowej”, w kwocie 7,20 EUR za każdy bilet;
 - omawiany środek wiązał się z utratą zasobów państwowych;
 - środek ten był selektywny na korzyść strony skarżącej; oraz
 - środek ten zakłócił konkurencję i wywarł wpływ na handel między państwami członkowskimi.

- 2) Zarzut drugi, w ramach którego strona skarżąca twierdzi, że strona pozwana naruszyła art. 296 TFUE, ponieważ nie przedstawiła odpowiedniego uzasadnienia, by strona skarżąca mogła zrozumieć, a Trybunał dokonać kontroli wnioskowania, w oparciu o które strona pozwana doszła do wniosku, że strona skarżąca odniosła korzyść selektywną, że każda korzyść tego rodzaju wiąże się z utratą zasobów państwowych oraz może zakłócić konkurencję i wyrzucić wpływ na handel między państwami członkowskimi.
- 3) Zarzut trzeci, w ramach którego strona skarżąca podnosi, że w zakresie, w jakim zaskarżona decyzja nakazuje odzyskanie kwot pomocy od strony skarżącej, akt ten narusza:

— art. 14 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ⁽¹⁾, zgodnie z którym odzyskanie odnosi się do pomocy otrzymanej przez beneficjenta, gdyż w zaskarżonej decyzji strona pozwana nie określiła prawidłowo kwoty pomocy, jaką strona skarżąca mogła otrzymać; oraz

— art. 14 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999, gdyż odzyskanie pomocy narusza w tym wypadku ogólne zasady prawa Unii, a mianowicie zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, zasadę pewności prawa i zasadę proporcjonalności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

**Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2011 r. — ZZ
przeciwko Komisji**

(Sprawa F-125/11)

(2012/C 65/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: S. Rodrigues i A. Blot, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o niedopuszczeniu strony skarżącej do udziału w testach w ramach konkursu EPSO/AST/111/10

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji o niedopuszczeniu skarżącej do udziału w testach w ramach konkursu EPSO/AST/111/10 — Sekretarki w grupie zaszeręgowania AST 1;
- ponowne objęcie skarżącej procedurą naboru uruchomioną przez ten konkurs, w razie potrzeby organizując nowe testy;
- w każdym razie wezwanie EPSO do przedstawienia posiadanych przez nie informacji dotyczących wyników uzyskanych przez wszystkich kandydatów w ramach testów d) i e);
- tytułem żądania ewentualnego, jeżeli Sąd nie uwzględni żądania głównego, czego nie należy się spodziewać, zasądzenie na rzecz skarżącej kwoty określonej tymczasowo i ex aequo et bono na 50 000 EUR;
- w każdym razie zasądzenie na rzecz skarżącej kwoty określonej tymczasowo i ex aequo et bono na 50 000 EUR tytułem zadośćuczynienia.

**Skarga wniesiona w dniu 29 listopada 2011 r. — ZZ
przeciwko Komisji**

(Sprawa F-127/11)

(2012/C 65/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci P. Nelissen Grade i G. Leblanc)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej o niewpisaniu skarżącego na listę rezerwy kadrowej konkursu otwartego EPSO/AD/177/10.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej z dnia 3 lutego 2011 r. o niewpisaniu skarżącego na listę rezerwy kadrowej konkursu otwartego EPSO/AD/177/10;
- stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej z dnia 4 kwietnia 2011 r. utrzymującej w mocy decyzję z dnia 3 lutego 2011 r. o niewpisaniu skarżącego na listę rezerwy kadrowej konkursu otwartego EPSO/AD/177/10;
- stwierdzanie nieważności decyzji EPSO z dnia 29 sierpnia 2011 r. o oddaleniu zażalenia wniesionego przez skarżącego na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

**Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2011 r. — ZZ
przeciwko EBI**

(Sprawa F-128/11)

(2012/C 65/40)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat L. Isola)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny

Przedmiot i opis sporu

Po pierwsze, stwierdzenie nieważności e-maili i decyzji EBI dotyczących postępowania administracyjnego w przedmiocie oceny pracy skarżącego w 2010 r. Po drugie, stwierdzenie nieważności decyzji, którą Prezes EBI odmówił wszczęcia postępowania mediacyjnego na podstawie art. 41 regulaminu pracowniczego. Po trzecie, stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny skarżącego za 2010 r. w zakresie w jakim nie otrzymał on oceny „exceptional performance” lub „very good performance” i nie zaproponowano jego awansu do funkcji D. Wreszcie, zasądzenie od EBI odszkodowania i zadośćuczynienia za krzywdę poniesioną przez skarżącego.

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności e-maila z dnia 4 lipca 2011 r., którym sekretariat komitetu ds. zażeń poinformował skarżącego na podstawie art. 22 regulaminu pracowniczego oraz Note to StaffHR/P&O/2011-079/Ks z dnia 25 marca 2010 r., iż nie przedłożył on komitetowi kopii jego zażalenia na sprawozdanie informacyjne za 2010 r.; e-maila z dnia 12 sierpnia 2011 r., którym wspomniany sekretariat poinformował skarżącego, że zamierza wysłuchać strony jedynie w przedmiocie dopuszczalności zażalenia oraz decyzji z dnia 27 września 2011 r., którą komitet poświadczył wycofanie zażalenia przez skarżącego;

— stwierdzenie nieważności Note to StaffHR/P&O/2011-079/Ks z dnia 25 marca 2010 r. i pisma CD/Pres/2011-35 z dnia 6 września 2011 r., którym stwierdzając, że zostało zniesione przez wspomniane „Note to Staff.” Prezes EBI odmówił wszczęcia postępowania mediacyjnego na podstawie art. 41 regulaminu pracowniczego, czego skarżący zażądał w piśmie z dnia 2 sierpnia 2011 r. i e-mailu z dnia 2 września 2011 r.;

— stwierdzenie nieważności wytycznych ustanowionych przez dyrekcję ds. zasobów kadrowych w piśmie 698 RH/P&O/2010 0265 i odnośnych „Guidelines to the 2010 annual staff appraisal exercise” również w zakresie w jakim (pkt 12.1) stanowią, że końcowa ocena powinna zostać wyrażona w formie syntezy werbalnej ale nie ustanawiają kryteriów, w oparciu o które oceniający może wystawić ocenę „exceptionnelle dépassant les attentes” lub „très bonne” tudzież „répondant à toutes les attentes” ani kryteriów, w oparciu o które może zostać wystawiona ocena „répondant à la plupart des attentes avec toutefois des domaines nécessitant des améliorations” lub „ne répondant pas aux attentes”;

— stwierdzenie nieważności całego sprawozdania informacyjnego za 2010 r. czyli w części dotyczącej oceny, części, w której nie przyznano skarżącemu oceny „exceptional performance [lub] very good performance” i nie zaproponowano awansu skarżącego do funkcji D a także w części, w której ustalono dla niego cele na 2011 r.;

— stwierdzenie nieważności wszelkich aktów związanych, wydanych później i stanowiących podstawę wydania zaskarżonych aktów, w tym bez wątplenia awansów, o których mowa w piśmie „2010 staff appraisal exercise, award of promotions and titles” dyrektora ds. zasobów kadrowych z kwietnia 2011 r. mając na uwadze, że w świetle oceny wyrażonej przez przełożonych skarżącego i obecnie zaskarżonej EBI nie uwzględniło go w punkcie „Promotions from Function E to D”;

— zasądzenie od strony pozwanej odszkodowania i zadośćuczynienia za krzywdę;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2011 r. — ZZ i in. przeciwko Komisji

(Sprawa F-130/11)

(2012/C 65/41)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ i in. (przedstawiciele: D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o przeniesieniu uprawnień emerytalnych, nabytych przed wstąpieniem do służby w Komisji, na podstawie propozycji urzędu do spraw administrowania i rozliczania należności indywidualnych (PMO), w której dokonano ich ponownego obliczenia

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji anulujących i zastępujących propozycje przeniesienia uprawnień emerytalnych skarżących w ramach wniosku złożonego przez nich na podstawie art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego, oraz zawierających nowe propozycje dokonania obliczenia na podstawie ogólnych przepisów wykonawczych, przyjętych w dniu 3 marca 2011 r.;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji**(Sprawa F-131/11)**

(2012/C 65/42)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.N. Louis i E. Marchal)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie przeniesienia uprawnień emerytalnych nabytych przed rozpoczęciem służby w Komisji na podstawie propozycji obliczonej przez PMO.

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 15 czerwca 2011 r. w sprawie uchylecia i zastąpienia propozycji przeniesienia uprawnień emerytalnych skarżącego w ramach wniosku na podstawie art. 11 ust. 2 załącznika VIII regulaminu pracowniczego, która to decyzja zawiera nową propozycję obliczoną w oparciu o ogólne przepisy wykonawcze wydane w dniu 3 marca 2011 r.;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji**(Sprawa F-132/11)**

(2012/C 65/43)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji Komisji o oddaleniu wniosku skarżącego o po pierwsze, poinformowanie go na piśmie o liczbie przysługujących mu w chwili złożenia wniosku dni urlopu uzyskanych w latach poprzedzających 2005 r. i w okresie od 2005 r. do 2010 r. oraz liczbie dni urlopu, które uzyska on z końcem 2010 r.; po drugie, wykorzystanie tych wszystkich dni urlopu i po trzecie, wskazanie ewentualnych przyczyn oddalenia wspomnianych żądań.

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji przyjętej przez Komisję lub w każdym razie jej przypisywalnej, o oddaleniu żądań zawartych we wniosku z dnia 25 września 2010 r., przedstawionym organowi powołującemu;

— w razie potrzeby, stwierdzenie nieistnienia ex lege tudzież nieważności pisma z dnia 28 lutego 2011 r. o nr referencyjnym Ares(2011) 217354, doręczonego skarżącemu nie wcześniej niż w dniu 6 kwietnia 2011 r.;

— stwierdzenie nieważności decyzji przyjętej przez Komisję o oddaleniu, bez względu na to jaką przybrało ono formę, żądań skarżącego zawartych w zażaleniu z dnia 25 kwietnia 2011 r.;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2011 r. — ZZ i ZZ przeciwko Komisji**(Sprawa F-134/11)**

(2012/C 65/44)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: ZZ i ZZ (przedstawiciele: S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Abreu Caldas, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej wniosek o pomoc, złożony przez skarżących na podstawie art. 24 regulaminu pracowniczego w następstwie cofnięcia propozycji przeniesienia uprawnień emerytalnych, zaakceptowanej przez skarżących i po upływie rozsądnego terminu dla skorzystania z możliwości ich przeniesienia

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 9 marca 2011 r. oddalającej wniosek o pomoc złożony przez skarżących, zmierzający do uzyskania przez nich wszystkich informacji istotnych dla ewentualnego podjęcia decyzji o przeniesieniu ich uprawnień emerytalnych;

— zasądzenie od Komisji kwoty 500 EUR za każdy miesiąc opóźnienia w przekazaniu, w stosownej formie, oferty przeniesienia uprawnień emerytalnych skarżących i to od dnia, w którym urząd do spraw administrowania i rozliczania należności indywidualnych (PMO) postanowił cofnąć propozycję, zaakceptowaną przez skarżących i kasy emerytalne, czy to od dnia 25 stycznia w przypadku pierwszego skarżącego i dnia 5 lutego w przypadku drugiego skarżącego, czy też, przynajmniej, poczynawszy od oddalenia, w dniu 9 marca 2011 r., złożonego przez nich wniosku o pomoc;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2011 r. — ZZ przeciwko EMA

(Sprawa F-135/11)

(2012/C 65/45)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Abreu Caldas, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków (EMA)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o nieprzedłużeniu ze stroną skarżącą umowy o zatrudnieniu w charakterze członka personelu tymczasowego.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 30 maja 2011 r., w której EMA odmówiła zbadania możliwości przedłużenia umowy ze stroną skarżącą;
- zasądzenie od EMA na rzecz strony skarżącej kwoty tymczasowo określonej na 1 euro, z zastrzeżeniem jej podwyższenia;
- obciążenie EMA kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-136/11)

(2012/C 65/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: D. Abreu Caldas, A. Coolen, E. Marchal, S. Orlandi, J.-N. Louis, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji określającej wartość uprawnień emerytalnych, nabytych przez skarżącą przed wstąpieniem do służby, we wspólnotowym systemie emerytalnym

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 24 maja 2011 r. anulującej i zastępującej propozycję przeniesienia uprawnień emerytalnych skarżącej w ramach wniosku złożonego przez nią na podstawie art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego, oraz zawierającej nową propozycję dokonania obliczenia na podstawie ogólnych przepisów wykonawczych, przyjętych w dniu 3 marca 2011 r.;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-138/11)

(2012/C 65/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: L. Levi i A. Blot, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o przeniesieniu uprawnień emerytalnych nabytych przed wstąpieniem do służby w Komisji, na podstawie propozycji urzędu do spraw administrowania i rozliczania należności indywidualnych (PMO), w której dokonano ich ponownego obliczenia

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 maja 2011 r. uchylającej i zastępującej decyzję z dnia 22 października 2009 r.;
- stwierdzenie ważności porozumienia dotyczącego przeniesienia praw emerytalnych skarżącego na podstawie przyjętej oferty sporządzonej na podstawie wyliczenia z decyzji z dnia 22 października 2009 r.;
- w razie konieczności stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 września 2011 r. wyraźnie oddalającej zażalenie skarżącego;
- subsydiarnie uznanie, że skarżący doznał szkody i zasądzenie na jego rzecz kwoty 6 207,71 euro tytułem odszkodowania wyrównawczego z odsetkami równymi stopie procentowej stosowanej przez Europejski Bank Centralny podwyższonej o dwa punkty;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji**(Sprawa F-139/11)**

(2012/C 65/48)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci Ph.E. Partsch, E. Raimond)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora generalnego OLAF-u dotyczącej ostatniego wezwania na przesłuchanie strony skarżącej w ramach dochodzenia wewnętrznego i informującej, że raport z zakończenia dochodzenia zostanie sporządzony wyłącznie na podstawie informacji zebranych i analiz dokonanych jednostronnie przez OLAF, jeżeli strona skarżąca nie zastosuje się do tego wezwania, oraz pisma oddalającego jej zażalenie.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 28 października 2011 r.;
- stwierdzenie nieważności pisma z dnia 2 grudnia 2011 r. o rozpatrzeniu zażalenia z dnia 21 listopada 2011 r.;
- zasądzenie na rzecz strony skarżącej kwoty 6 000 EUR tytułem odszkodowania i odsetek.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji**(Sprawa F-140/11)**

(2012/C 65/49)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci Ph.-E. Partsch, E. Raimond)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora generalnego OLAF dotyczącej ostatniego wezwania na przesłuchanie strony

skarżącej w ramach dochodzenia wewnętrznego i informującej, iż raport z zakończenia dochodzenia zostanie sporządzony wyłącznie na podstawie informacji zebranych i analiz dokonanych przez OLAF, jeżeli strona skarżąca nie zastosuje się do tego wezwania, a także pisma oddalającego zażalenie.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 28 października 2011 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 2 grudnia 2011 r. rozstrzygającej zażalenie z dnia 21 listopada 2011 r.;
- zasądzenie na rzecz strony skarżącej kwoty 7 000 euro tytułem odszkodowania wyrównawczego;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji**(Sprawa F-141/11)**

(2012/C 65/50)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji o oddaleniu wniosku skarżącego o zapłatę jego zaległego wynagrodzenia za miesiące wrzesień-grudzień 2010 oraz styczeń 2011.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności każdej z następujących 5 decyzji odmownych, bez względu na to jaką przybrały one formę i na to czy zostały wydane przez Komisję czy są w każdym razie jej przypisywalne oraz czy mają charakter całkowity czy częściowy, którymi oddalono żądania skarżącego zawarte w 5 wnioskach: (1a) decyzja o oddaleniu żądań skarżącego zawartych we wniosku z dnia 5 października 2010 r. przedstawionym organowi powołującemu; (1b) decyzja o oddaleniu w całości lub w części żądań skarżącego zawartych we wniosku z dnia 2 listopada 2010 r. przedstawionym organowi powołującemu; (1c) decyzja o oddaleniu w całości lub w części żądań skarżącego zawartych we wniosku z dnia 6 grudnia 2010 r. przedstawionym organowi powołującemu; (1d) decyzja o oddaleniu w całości lub

w części żądań skarżącego zawartych we wniosku z dnia 3 stycznia 2011 r. przedstawionym organowi powołującemu; (1e) decyzja o oddaleniu w całości lub w części żądań skarżącego zawartych we wniosku z dnia 3 lutego 2011 r. przedstawionym organowi powołującemu;

— stwierdzenie nieistnienia *ex lege*, w razie potrzeby, pisma z dnia 28 lutego 2011 r. o nr referencyjnym Ares(2011) 217354;

— stwierdzenie nieważności każdej z następujących 5 decyzji, bez względu na to czy zostały wydane przez Komisję czy są w każdym razie jej przypisywalne oraz czy mają charakter całkowity czy częściowy, którymi oddalono 5 zażaleń skarżącego: (3a) decyzja z dnia 26 kwietnia 2011 r. o oddaleniu zażalenia na decyzję o oddaleniu wniosku z dnia 5 października 2010 r.; (3b) decyzja o oddaleniu, w całości lub w części, zażalenia z dnia 23 maja 2011 r.; (3c) decyzja o oddaleniu, w całości lub w części, zażalenia z dnia 20 czerwca 2011 r.; (3d) decyzja o oddaleniu, w całości lub w części, zażalenia z dnia 24 czerwca 2011; (3e) decyzja o oddaleniu, w całości lub w części, zażalenia z dnia 23 lipca 2011;

— stwierdzenie nieważności pisma HR.D.21MB/ac Ares(2011) 941139 z dnia 8 sierpnia 2011 r.;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2011 r. — ZZ przeciwko Radzie

(Sprawa F-142/11)

(2012/C 65/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o nieawansowaniu skarżącego do grupy AD9 po tym, jak został laureatem konkursu EPSO/AD/113/07 dla kierowników wydziałów (AD9) dla języków: czeskiego, estońskiego, węgierskiego, litewskiego, łotewskiego, maltańskiego, polskiego, słowackiego i słoweńskiego w obszarze tłumaczeń oraz żądanie odszkodowania.

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 9 grudnia 2010 r. oraz decyzji z nią związanej z dnia 7 października 2011 r.;

— Zasadzenie od Rady odszkodowania na rzecz skarżącego;

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-143/11)

(2012/C 65/52)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji Komisji o odmowie zwrotu jednej czwartej kosztów poniesionych przez skarżącego w sprawie F-81/09 Marcuccio przeciwko Komisji, do czego pozwana została zobowiązana w wyroku z dnia 15 lutego 2011 r.

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji przyjętej przez Komisję lub przypisywalnej Komisji o oddaleniu żądań skarżącego zawartych w jego wniosku z dnia 16 sierpnia 2011 r., przekazanym organowi powołującemu Komisji przez jego tymczasowego przedstawiciela prawnego;

— stwierdzenie, że Komisja zaniechała podjęcia środków w celu wykonania wyroku SSP wydanego w dniu 15 lutego 2011 r. w sprawie F-81/09 Marcuccio przeciwko Komisji a konkretnie środków w celu wykonania fragmentu sentencji wspomnianego wyroku dotyczącej kosztów postępowania;

— zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego kwoty 3 316,31 EUR, z którą to kwotą w razie niedokonania jej zapłaty będą wiązać się odsetki w wysokości 10 % rocznie z coroczną kapitalizacją naliczane od następnego dnia po wniesieniu skargi do dnia rzeczywistego dokonania zapłaty;

— zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego kwoty 5 EUR/dzień za każdy kolejny dzień zaniechania, o którym mowa powyżej, poczynając od następnego dnia po wniesieniu skargi aż do 180 dnia po dniu 17 sierpnia 2011 r., która ta kwota 5 EUR powinna zostać wpłacona wspomnianego dnia a jeśli nie zostanie to będą się z nią wiązać odsetki w wysokości 10 % rocznie z coroczną kapitalizacją naliczane od następnego dnia po dniu, w którym zapłata miała zostać dokonana aż do dnia jej rzeczywistego dokonania;

- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego kwoty 6 EUR/dzień za każdy kolejny dzień zaniechania, o którym mowa powyżej, w okresie od 181 dnia po dniu 17 sierpnia 2011 r. do 270 dnia po wspomnianym dniu, która ta kwota 6 EUR powinna zostać wpłacona tego dnia a jeśli nie zostanie to będą się z nią wiązać odsetki w wysokości 10 % rocznie z coroczną kapitalizacją naliczane od następnego dnia po dniu, w którym zapłata miała zostać dokonana aż do dnia jej rzeczywistego dokonania;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego kwoty 7,50 EUR/dzień za każdy kolejny dzień zaniechania, o którym mowa powyżej, w okresie od 271 dnia po dniu 17 sierpnia 2011 r. do 360 dnia po wspomnianym dniu, która ta kwota 7,50 EUR powinna zostać wpłacona tego dnia a jeśli nie zostanie to będą się z nią wiązać odsetki w wysokości 10 % rocznie z coroczną kapitalizacją naliczane od następnego dnia po dniu, w którym zapłata miała zostać dokonana aż do dnia jej rzeczywistego dokonania;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego kwoty 10 EUR/dzień za każdy kolejny dzień zaniechania, o którym mowa powyżej, w okresie rozpoczynającym się 361 dnia po dniu 17 sierpnia 2011 r., która ta kwota 10 EUR powinna zostać wpłacona tego dnia a jeśli nie zostanie to będą się z nią wiązać odsetki w wysokości 10 % rocznie z coroczną kapitalizacją naliczane od następnego dnia po dniu, w którym zapłata miała zostać dokonana aż do dnia jej rzeczywistego dokonania;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 29 grudnia 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-144/11)

(2012/C 65/53)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: I. Ruiz Garcia, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o niedopuszczeniu skarżącego do egzaminów selekcyjnych po opublikowaniu sprostowania ogłoszenia o konkursie uchylającego ocenę eliminującą z testu (d) umiejętności oceny sytuacji

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji EPSO/R/17/11 i decyzji o odrzuceniu kandydatury skarżącego na podstawie sprostowania;
- zaproszenie skarżącego do drugiego etapu konkursu EPSO/R/17/11;
- zasądzenie na rzecz skarżącego kwoty 10 400 euro tytułem odszkodowania;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 4 stycznia 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-3/12)

(2012/C 65/54)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Zasądzenie od Komisji naprawienia szkody jaką skarżący miał ponieść w związku z przewlekłością postępowania w przedmiocie stwierdzenia, że choroba, na którą cierpi ma charakter poważny.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji o oddaleniu przez Komisję wniosku z dnia 23 listopada 2010 r. przedłożonego przez skarżącego organowi powołującemu;
- stwierdzenie nieważności pisma HR.D.2/MB/lS/Ares(2011) 74616 z dnia 24 stycznia 2011 r. doręczonego skarżącemu do rąk własnych w dniu 3 marca 2011 r. a jego zaufanej osobie nie wcześniej niż w dniu 25 lutego 2011 r.;
- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności aktu, bez względu na to jaką przybrał formę, o oddaleniu przez Komisję zażalenia z dnia 20 maja 2011 r. na decyzję o oddaleniu wniosku z dnia 23 listopada 2010 r. oraz stwierdzenie nieważności tej ostatniej decyzji odmownej a także uwzględnienie wniosku z dnia 23 listopada 2010 r. i zażalenia z dnia 20 maja 2011 r. przedłożonego przez skarżącemu organowi powołującemu;

- w razie potrzeby, stwierdzenie, że postępowanie w przedmiocie wniosku z dnia 25 listopada 2002 r., przedłożonego przez skarżącego Komisji toczy się przez ponad 5 lat;
- w razie potrzeby, stwierdzenie, iż już w chwili przedstawienia wniosku z dnia 23 listopada 2010 r. wspomniane postępowanie trwało dłużej niż można by rozsądnie oczekiwać i dlatego był ono przewlekłe i nieprawidłowe;
- w efekcie, zasądzenie od Komisji naprawienia szkody i zadośćuczynienia za krzywdę, niesłusznie poniesione przez skarżącego aż do przedstawienia wniosku z dnia 23 listopada 2010 r., w związku z nieracjonalnie długim czasem trwania wspomnianego postępowania poprzez zapłatę na rzecz skarżącego kwoty 10 000 EUR lub innej kwoty, którą Sąd uzna za słuszną;
- zasądzenie od Komisji zapłaty na rzecz skarżącego, za okres od dnia następującego po dniu doręczenia Komisji wniosku z dnia 23 listopada 2010 r. do dnia rzeczywistego dokonania zapłaty kwoty 10 000 EUR, odsetek od tej kwoty z coroczną kapitalizacją w wysokości 10 % rocznie lub takiej jaką Sąd uzna za słuszną;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 4 stycznia 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-4/12)

(2012/C 65/55)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji Komisji o oddaleniu wniosku skarżącego o przesłanie mu wszystkich kodów dostępu do stron internetowych Komisji, dostępnych dla wszystkich urzędników tej instytucji, w związku z wyrokiem Sądu do spraw Służby publicznej z dnia 4 listopada 2008 r. w sprawie F-41/06, którym stwierdzono nieważność decyzji wspomnianej instytucji o przeniesieniu skarżącego w stan spoczynku ze względu na niezdolność do pracy.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji o oddaleniu żądań skarżącego zawartych we wniosku z dnia 20 października 2010 r. przedstawionym organowi powołującemu;
- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji o oddaleniu zażalenia z dnia 24 maja 2011 r., wniesionego przez skarżącego do Komisji a dotyczącego decyzji o oddaleniu wniosku z dnia 20 października 2010 r.;
- stwierdzenie nieistnienia *ex lege*, w razie potrzeby, pisma z dnia 28 lutego 2011 r. o nr referencyjnym Ares(2011) 217354;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2012 r. — ZZ przeciwko EASA

(Sprawa F-8/12)

(2012/C 65/56)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat B.H. Vincent)

Strona pozwana: Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o rozwiązaniu umowy o pracę ze skarżącym oraz naprawienie szkody rzekomo poniesionej w związku z tym rozwiązaniem, a także rzekome nękanie.

Żądania strony skarżącej

- Zasądzenie od EASA kwoty 1 514 257,48 EUR tytułem naprawienia szkody finansowej i pozafinansowej związanej z utratą stanowiska pracownika tymczasowego, powiększonej o bieżące odsetki ustawowe od dnia wymagalności;
- zasądzenie od EASA kwoty dziennej, określonej *ex aequo et bono* na 500,00 EUR na dzień w okresie od dnia 31 maja 2010 r. do dnia doręczenia decyzji, jaka ma zapaść w sprawie pełnego naprawienia szkody wynikającej z okoliczności nękania, którego dopuszczali się pracownicy agencji, powiększonej o bieżące odsetki ustawowe od dnia wymagalności;
- obciążenie EASA kosztami postępowania.

**Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2012 r. — ZZ
przeciwko Komisji****(Sprawa F-10/12)**

(2012/C 65/57)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciel: adwokat S.A. Pappas)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji odmawiającej przyznania skarżącemu diety dziennej.

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 24 maja 2011 r. i wyraźnej decyzji o oddaleniu zażalenia z dnia 24 października 2011 r. oraz zasądzenie od Komisji wypłaty diety dziennej.

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Sąd do spraw Służby Publicznej

2012/C 65/38	Sprawa F-125/11: Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji	21
2012/C 65/39	Sprawa F-127/11: Skarga wniesiona w dniu 29 listopada 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji	21
2012/C 65/40	Sprawa F-128/11: Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2011 r. — ZZ przeciwko EBI	21
2012/C 65/41	Sprawa F-130/11: Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2011 r. — ZZ i in. przeciwko Komisji	22
2012/C 65/42	Sprawa F-131/11: Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji	23
2012/C 65/43	Sprawa F-132/11: Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji	23
2012/C 65/44	Sprawa F-134/11: Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2011 r. — ZZ i ZZ przeciwko Komisji	23
2012/C 65/45	Sprawa F-135/11: Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2011 r. — ZZ przeciwko EMA	24
2012/C 65/46	Sprawa F-136/11: Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji	24
2012/C 65/47	Sprawa F-138/11: Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji	24
2012/C 65/48	Sprawa F-139/11: Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji	25
2012/C 65/49	Sprawa F-140/11: Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji	25
2012/C 65/50	Sprawa F-141/11: Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji	25
2012/C 65/51	Sprawa F-142/11: Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2011 r. — ZZ przeciwko Radzie	26
2012/C 65/52	Sprawa F-143/11: Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji	26
2012/C 65/53	Sprawa F-144/11: Skarga wniesiona w dniu 29 grudnia 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji	27
2012/C 65/54	Sprawa F-3/12: Skarga wniesiona w dniu 4 stycznia 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji	27
2012/C 65/55	Sprawa F-4/12: Skarga wniesiona w dniu 4 stycznia 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji	28
2012/C 65/56	Sprawa F-8/12: Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2012 r. — ZZ przeciwko EASA	28
2012/C 65/57	Sprawa F-10/12: Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji	29

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL